

Ἔστ. — Σ. Κριτσέλ. 91. — Times. ἐν Ἄφρ. 9 Μαΐου 96.
συγκοινωνιακός, 3. (ἐπαναστάσεις.) Ἄφρ. 23 Δεκ. 98.
συγκοίφανοι, οἱ. Ἄθ. Χριστόπ. 33.
συγκοιτανίται, οἱ. (ἐν στρατώνι.) Ἄφρ. 2 Αὐγ. 94, ἐν ἐπιφ.
συγκολασμός, ὁ. Ἄστρ. 22 Νο. 94. — Νέα ἡμέρα Τεργ. Σεπτ. 97.
συγκολλητέος, 3. E. Ziller ἐν Ἄστει 11 Νο. 94.
συγκολλητήρ, ὁ. Γρ. Χαντ. 70.
συγκολλητήριον, τό. Γρ. Χαντ. 70.
συγκολλητικός, 3. (φλεγμονή.) Θ. Ἄφρ. 76.
συγκολοδοῦσθαι. Γ. Γρατσιατ. 87.
συγκολυμβητής, ὁ. «Ἐφ.» 25 Αὐγ. 91. — Α. Παπαδιαμάντ. ἐν Ἄφρ. 20 Αὐγ. 93.
συγκομβόνω. Κ. Οἰκ. 30.
συγκομματόρχαι, οἱ. Ζ. Ἐσφιγμενίτ. 87.
συγκομιστικός, 3. Περικλ. Γρηγ. 80.
συγκοπανίζω. Ἰκ. Γ. Λάτρ.
συγκοπιάζω. Weig. λ. 796. — Κ. Κούμ.
 + **συγκορδοινικός**, 3. (ὑποψήφιος ἐν ἐκλογαῖς.) Ἄφρ. 8 Μαΐου 92.
συγκοσμήτορες, οἱ. Ἄ. Παπ. Κερ. «**συγκοσμημα** τῆς ἀμαξίας.» Ν. Σπανδ. ἐν Ἄφρ. 31 Ἰουλ. 95. — Ἔστω τοῦτο μικρόν δείγμα τοῦ νεωτάτου Ἑλληνισμοῦ, ὃς ἡμᾶς σώσει.
συγκραδασμός, ὁ. Π. Καλλιδοῦρ. 71.
συγκρατής, 2. Δ. Ι. Μαυροφρ.
συγκρατήματα, τά. (οἰκοδομ.) Ἄθ. Ρουσόπ. ἐν «Ἐφ.» 5 Ὀκτ. 95.
συγκρατήσις, ἡ. Weigel λεξ. 796. — Ἰω. Βαρελ. 82.
συγκρατητήρ ὁ. 87. — Ἄστρ. 9 Ἀπρ. 91.
συγκρατητικοὶ μαθηταὶ ὀνομάζονται εἰς τι γυμνάσιον τοῦ Ἑλλήν. βασιλείου οἱ τῆς α'. τάξεως, διότι πληθύνουσιν ἐκπαιδευτικά τέλη καὶ δι' αὐτῶν συγκρατεῖται τὸ γυμνάσιον. || Δς ἐν Ἄφρ. 1 Ἰουλ. 96.
συγκραυγάζω. Δ. Στροῦμπ. 64. — Ἄφρ. 30 Ἀπρ. 92.
συγκρείων καὶ συγκρέουσα. μετάφρασις τοῦ Λατίν. ἐπιθέτου *compotens*, ὃ εὔρηται ἐν Ἐπιγρ. (παρὰ Γρουτέρω 41, 2) ἀποδιδόμενον τῇ Ἀρτέμιδι, ὡς μετ' ἄλλων θεῶν ἰσχυοῦση. Σ. Α. Κ. 73.
συγκρατιστής, ὁ. (φιλοσοφ.) Εὐγ. Βούλγαρ. — Μόνον τὸ συγκρητίζειν καὶ τὸν συ-

κρητισμόν ἔχουσι τὰ Λεξ. τῆς ἀρχ. γλώσ. Καὶ γενικῶς μὲν διὰ τῶν λέξεων τούτων σημαίνεται πᾶσα ἀνάμιξις φιλοσοφικῶν δογμάτων, ἰδίᾳ δὲ ἡ ἀνάμιξις τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας μετ' ἀνατολικῶν καὶ Χριστιανικῶν δοξῶν. Ἄν. Πολυζ. 74.
συγκριμῶ-ῶ τὰ ἄμματα τῆς ἀλύσεως. Ὀνομ. ναυτ. 58. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.
συγκριμωτήρ, ὁ. (ναυτ.) Ἥλ. Κανελλόπ.
συγκρισολογῶ-ῶ. Λεξ. νομοτεχν. 40.
συγκρισολογία, ἡ. Λεξ. νομοτεχν. 40.
συγκρισολόγος, 2. Λεξ. νομοτεχν. 40.
συγκριτικοχρονολογικοί (!) πίνακες. Α. Παπαδ. Κερ. 94.
συγκριτικοποίησις, ἡ. Ἄφρ. 7 Ἰαν. 94.
συγκρουσία, ἡ. (ὀργάνων.) Ἄφρ. 11 Ἰαν. 88.
συγκρουσίτις, ἡ. ὄν. κωμικὸν ἐπιδημίας συγκρούσεων. Κληθῆς ἐν Ἄφρ. 6 Σεπτ. 91.
συγκρουστικῶς λέγειν τι. Σ. Α. Κ. 92.
συγκρυσταλλοῦμαι-οῦμαι. Ἄν. Ἀναγνωστ.
συγκρυστάλλωσις, ἡ. Ἄ. Σπαθάρ. 86.
συγκυβερνήτης, ὁ. Ἄδ. Κορ. 32. — Γ. Α. Βαχαλόπ. 66.
συγκύβευσις ἡ. Δ. Χαντ.
συγκυκλοφορεῖσθαι. Ν. Θεοτ. — Θ. Ἄφρ. 76.
συγκυλινθητική μηχανή, ἡ. Γρ. Χαντ. 70.
συγκυλινθητήρια, ἡ. ταῦτο τῷ ἀνωτέρω. Γρ. Χαντ. 70.
συγκύμανσις, ἡ. Γ. Μ. Βιξ.
συγκυματίζειν. Ν. Θεοτ. — Εὐτέρπη 1 Ἀπρ. 55. «συγκυματίζουν σημαῖα.» Ἄφρ. 12 Ἀπρ. 97.
συγκυριαρχῶ-ῶ. Ἐφ.
συγκυριαρχήσις, ἡ. Ἄφρ. 17 Ἰουλ. 89. — Πρβλ. τὸ ἐξῆς καὶ τὸ κατωτέρω συγκυριότης.
συγκυριαρχία, ἡ. Λατ. condominium. Ἄφρ. 25 Ἰαν. 97.
συγκυριεῖω. Α. Μ. Βλαστ. 40.
συγκυριότης, ἡ. Λατ. condominium. Γ. Ἄ. Ράλ. — Ἄγ. Βλ. λ. 97. — Αὕτη ἡ λέξις μοι φαίνεται ὀρθότερον κατεσκευασμένη διὰ τὸ condominium.
σύνκνυσις, ἡ. Φλόξ 80.
συγκωμοπολίται, οἱ. Ἄφρ. 9 Ἀπρ. 95.
συγκωπηλατέω-ῶ. Ν. Δραγ. 79.
συγξυλλίζομαι. συνεξυλλίσθη ὁ δείνα. Ἄφρ. 29 Ἰαν. 90.
συγχάλαρως, ἡ. Θ. Ἄφρ. 54.

